

for en moderat Sum, hvorfor Ministeriet søger Bemyndigelse til at købe den. Jeg skal paa Udvalgets Begne anbefale dette Forslag.

Madsen: Jeg kan være enig med den ærede Ordfører i, at det maasse kan være rigtigt, at en Underdommer en enkelt Gang bliver befordret til at være Overdommer; men naar dette skal medføre, at Underrettsdommeren skal som Overrettsdommer have en højere Løn end den, der ved den almindelige Lønningslov er bestemt, saa forekommer det mig, at dette maa give Anledning til at antage, at enten maa Lønningerne for Overrettsdommere i Almindelighed være for lav eller ogsaa for Underrettsdommerne for høi. Jeg kan ikke forstaa, at, fordi en Underrettsdommer har været lønnet noget højere, medens han var Underdommer, skal det, naar han bliver Overdommer, derfor være absolut nødvendigt at give ham den samme Løn; thi ere Lønningerne rigtige i deres Helhed efter de bestaaende Lønningslove baade for Overdommere og Underdommere, maa Forskjellen komme deraf, at Lønnen er mindre for de yngste Overdommere, fordi de have mindre Arbejde. Derfor det ikke er af denne Grund, saa maa man absolut komme til den modsatte Anskuelse og antage, at der er enkelte Underrettsdommere, der ere lønede for høit. Dette kan maasse være Tilfældet, thi man vil erindre, at den sidste Lov angaaende Retsbetjentens Lønning gik meget hurtigt gennem begge Thing, og den blev maasse ikke underkastet den nøiagtige Underfølgelse, der mulig havde været fornøden. Men jeg kan ikke se, at der er nogensomhelst Grund til her gennem Finantsloven at gjøre nogen Forandring i den Henseende, fordi en Underdommer bliver befordret til Overdommer, og derved for en Tid erholder en mindre Løn. Jeg vil derfor anbefale at stemme imod Forslaget under Nr. 31. — Hvad Forslaget under Nr. 32 angaar, da stemte jeg, da der var Tale om at optage denne Post paa Finantsloven, derimod, fordi jeg dengang ikke var paa det Rene med mig selv om, hvorvidt det var rigtigt eller ikke at optage den; nu har jeg nærmere overveiet Sagen og har ikke som den ærede Ordfører kunnet finde, at der

virkelig er nogen stor Forskjel mellem Livrente- og Forsørgelsesanstaltens og Overformynderiets Midler. Den ærede Ordfører sagde rigtignok, at Livrente- og Forsørgelsesanstalten staar i en noget nøiere Forbindelse med Staten, men man maa jo lægge vel Mærke til, at Overformynderiets Midler tilhøre de Umyndige, som det blev sagt af den ærede Ordfører; disse Umyndige ere tvungne til at indsætte deres Kapitaler i Overformynderiet, og Staten garanterer dem. Det Samme er Tilfældet med Livrente- og Forsørgelsesanstalten. Der er en stor Del Embedsmænd, som ere tvungne til at indskyde deres Penge i denne Anstalt, og ligesaa lidt som Overformynderiets Midler tilhøre disse Penge Staten, men Staten er alligevel Garant for dem. Den ærede Ordfører sagde vel, at han fandt, at det ikke var i god Overensstemmelse med Grundloven, at Overformynderiets Midler opføres paa Statsregnskabet; men man maa lægge Mærke til, at disse Udgifter og Indtægter her blive opførte indenfor Linien, og som sagt, naar Statskassen skal være Garant for de Private, som have deres Midler efter en Lovs Befaling staaende i Overformynderiet, saa kan jeg virkelig ikke se Andet, end at det maa være Staten magtpaaliggende, hvorledes de bestyres, og hvorledes de Embedsmænd, der bestyre dem, blive lønede. Jeg kan ikke med min bedste Villie se nogen stor Forskjel mellem Livrente- og Forsørgelsesanstalten og Overformynderiet, og naar Posten bliver opført paa Finantsloven indenfor Linien, forekommer det mig ogsaa, at enten maa begge Dele udflydes eller begge Dele opføres, og derfor har jeg forandret min Beslutning og vil nu stemme imod Forslaget under Nr. 32. Det er kun disse korte Bemærkninger, som jeg fandt Anledning til at udtale; hvad der imod Ublaanene angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, da dette maasse er Noget, der vil blive sat i Forbindelse med det

Rettelse.

Sp. 4885, Rn. 8 f. u.: „nydss-synste“, læs: „sjæl-landste“.